

РЕШЕНИЕ

№ 1044

гр. Стара Загора, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, XIII–ТИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Жения Иванова

при участието на секретаря Невена Иванова
като разгледа докладваното от Жения Иванова Гражданско дело №
20235530102637 по описа за 2023 година

Предявени са кумулативно обективно съединени искове с правно основание чл. 128, т.2 КТ и с правно основание чл. 215, ал. 1 КТ във връзка с чл. 31, ал.1 от Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина.

В исковата молба и в представената на 06.07.2023 г. поправена искова молба се твърди, че на 27.09.2021 година ищецът сключил с ответника трудов договор № 00000055, с правно основание чл.67, ал.1, т.1 във връзка с чл.70 от Кодекса на труда, както и допълнително споразумение № 00000020/21.12.2021 година към трудовия договор, по силата на които заемал длъжността шофьор товарен автомобил, код по НКПД 83322006, Шофьор товарен автомобил (международни превози).

Ищецът изпълнявал точно и добросъвестно своите трудови задължения по време на съществуването на трудовото правоотношение.

От страна на ответника било налице неизпълнение на основното задължение по чл.128 от КТ, а именно за заплащане на трудово възнаграждение. Договореното възнаграждение - месечно трудово възнаграждение, както и дневните и квартирни пари за командировките за международните превози, били в размер на левовата равностойност на 130

евро на ден. В изпълнение на задълженията си като международен шофьор по трудовото правоотношение с ответното дружество - работодател, ищецът изпълнявал международни курсове.

Към настоящия момент, ответникът, не изпълнил задължението за заплащане на дължимото се и заработено от ищеца трудово възнаграждение, вкл. дневните и квартирни пари за командироване в чужбина, в цялост за месец март 2022 година и месец април 2022 година. За месец март 2022 година били отработени 21 дни (съответно 168 часа) и за месец април 2022 година - 1 ден (съответно 8 часа). През посочените периоди, ищецът реално полагал труд за ответника. Това обстоятелство се установявало и от подадените от самия работодател декларации за осигуряването на лицето, видно от справка за осигурителен стаж и доход при пенсиониране за лице от 18.02.2023 година и Справка от регистъра на осигурените лица - социално осигуряване към 17.02.2023 година (декларации обр.1 и обр.5 по наредба Н-8) за осигурено лице за период от 01.2022 г. до 04.2022 г.

Налице било неизпълнение на задължението за плащане както на трудовото възнаграждение, изрично посочено в трудовия договор, така и на задължението за плащане на дължимите, съгласно чл.31, ал.1 от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, командировъчни пари (дневни и квартирни) за посочения по - горе период, в който като командировано в чужбина лице ищецът изпълнявал задълженията си като международен шофьор по трудовото правоотношение. Въпреки множеството опити за доброволно уреждане на тези задължения, до настоящия момент ищецът не получил дължимата сума.

На ответника била изпратена покана за плащане и за предоставяне на документи, която същият не потърсил за получаване. Изпратена била покана и до С.В.С. - обслужваща счетоводно ответника, с искане за оказване на съдействие на последния за изясняване на неговите задължения, дължимостта и изискуемостта на претендираните парични суми, вкл. с искане да предостави документите, които ищецът изискал на основание правата на работника, предвидени в чл.128б във вр. с чл.128а от Кодекса на труда. В резултат на поканата, бил уведомен по телефон от г-жа Л.П.П., че г-жа С. била нейн служител и действително обслужвала счетоводно ответника, но не оказала необходимото съдействие.

Искането до съда е да постанови решение, с което да осъди „СТАР ИНВЕСТ.БГ“ ЕООД гр. Стара Загора, да заплати на Х. С. М. сумата от 942,98 лева главница, представляваща сбор от начисленото му, но неизплатено нетно трудово възнаграждение за отработени 19 дни и 2 дни платен отпуск (съответно 168 часа) през месец март 2022 година и отработен 1 ден (съответно 8 часа) през месец април 2022 година, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на завеждане на исковата молба - 20.03.2023 година до окончателното изплащане на главницата и сумата от 4107,24 лева (левовата равностойност на 2100 евро) главница, представляваща сбор от дължимите дневни и квартирни пари за извършената работа в страна от ЕС, за отработени 19 дни през месец март 2022 година и отработен 1 ден през месец април 2022 година, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на завеждане на исковата молба - 20.03.2023 година до окончателното изплащане на главницата. Претендира за направените по делото разноски.

Моли на основание чл.242 от ГПК, съда да допусне предварително изпълнение на решението.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК ответникът „СТАР ИНВЕСТ.БГ“ ЕООД гр. Стара Загора е подал отговор на исковата молба, с който взема следното становище:

В действителност страните били в трудовоправни отношения на основание сключен между тях Трудов договор №55/27.09,2021 г. Ищецът бил назначен на длъжност „Шофьор товарен автомобил /международни превози/, като изпълнявал трудовите си задължения извън територията на Р България. Уговореното месечно трудово възнаграждение било 800,00 лв. при сключване на трудовия договор, като с Допълнително споразумение №20/21.12.2021 г. трудовото му възнаграждение било увеличавано на 1200,00 лв., считано от 01.12.2021 г. Уговореното работно време в трудовия договор било 8 часа. Договорът бил прекратен в срока на изпитване със Заповед №52/01.04.2022г., считано от 04.04.2022 г.

Ищецът получил изцяло трудовото си възнаграждение /заедно с командировъчните пари/ по банков път, като му били изплатени всички дължими трудови възнаграждения за процесния период.

Последното плащане към ищеца било извършено на 14 януари 2022 г.,

като основанието било „РЗ и командировъчни“. Реално му било изплатено дължимото трудово възнаграждение за м.декември 2021 г. в размер на 805,18 лв. и служебен аванс за командировъчни пари за м.януари 2022 г.. На 18.01.2022 г. ищецът излязъл в отпуск поради временна неработоспособност до 09.02.2022г., който е удължен до 01.03.2022г. Платения служебен аванс за командировъчни пари за м. януари 2022г., реално е прехвърлен за м.март 2022г.

Реално ищецът за м.март имал 19 работни дни и 1 работен ден за м.април.

При прекратяване на трудовия договор се правило изчисление за периода, през който работникът бил в командировка, от момента на последния му отчет до датата на прекратяване. Тъй като ищецът не представил нито един отчет за платените като служебен аванс командировъчни пари, за него била направена рекапитулация за целия период - от назначаването до прекратяването на трудовото правоотношение. Тъй като платените му пари за служебни аванси за командировъчни надвишавали дължимите му се суми за периода, в който работил в ответното дружество, работодателят приспаднал от тях дължимите му се възнаграждения за м.март и м.април 2022г. и приел и осчетоводил същите за платени.

Поради това предявеният иск за неизплатени трудови възнаграждения бил неоснователен, поради изплащане на същите от страна на работодателя и като такъв, ответникът моли да бъде отхвърлен.

За всеки месец в периода на действие на трудовите правоотношения между страните, работодателят издавал заповед за командировка. В заповедта бил посочен размерът на командировъчните пари. След изтичане на календарния месец се правела рекапитулация за дните, в които работникът бил командирован и се изчислявали командировъчните пари съгласно нормативната уредба. Всеки работник се задължавал да предава отчет в писмен вид при първа възможност след изтичане на периода, който отчет служил на работодателя за изчисляване на командировъчните пари. Ищецът не представял такива отчети. Работодаателят изчислявал дължимите командировъчни пари, съобразно отработените дни за месеца и включените почивни дни, ако работникът бил извън страната. В този смисъл, ако лицето имало пълен отработен месец, то командировъчните пари се изчислявали на

база всички календарни дни за съответния месец. Командировъчните пари се заплащали като служебни аванси, като след представяне на съответните отчети се изчислявала с точност дължимата сума.

Ищецът получил от сключване на трудовия договор до прекратяването му по банковата му сметка обща сума в размер на 9120 евро с левова равностойност 17837,17 лв.

Считано от назначаването до средата на месец декември 2021 г. ищецът бил командирован в чужбина, а от средата на месец декември 2021 г. до 01.03.2022г. ищецът отсъствал от работа, както следва: месец декември 2022г. - 7 работни дни платен отпуск; месец януари 2023г - 10 дни неплатен отпуск и 10 дни болнични; месец февруари 2023 г.- 28 дни болнични; Месец март 2023г. - 1 ден болнични;

Реално от назначаването на ищеца до прекратяване на трудовия договор ищецът бил общо 111 дни в командировка, от които 82 дни през 2021 г. и 29 дни през 2022г., както следва: месец септември 2021г. - 3 дни; Месец октомври 2021 г. - 31 дни; месец ноември 2021 г. - 30 дни; Месец декември 2021 г. - 18 дни; месец януари 2022г. - 0 дни; месец февруари 2022г. - 0 дни; месец март 2022г. - 26 дни; месец април 2022г. - 3 дни;

Дължимите командировъчни пари по месеци били общо 6996 евро с левова равностойност 13682,99 лв., както следва:

- Месец септември 2021г. - 3 дни x 54 евро =162 евро/316,84 лв./;
- Месец октомври 2021г. - 31 дни x 54 евро=1674 евро /3274,06 лв./;
- Месец ноември 2021г. - 30 дни x 54 евро =1620 евро /3168,44 лв/;
- Месец декември 2021г. - 18 дни x 100 евро=1800 евро /3520,49 лв./;
- Месец януари 2022г. - 0 дни;
- Месец февруари 2022г. - 0 дни;
- Месец март 2022г. - 26 дни x 60 евро = 1560 евро /3051,09 лв./;
- Месец април 2022г. - 3 дни x 60 евро = 180 евро / 352,05 лв./;

За периода от назначаването на ищеца до прекратяване на трудовото правоотношение, на същия били начислени трудови възнаграждения в размер на 3171,03лв., към които като се добавили дължимите, съгласно командировъчните заповеди, командировъчни пари, на работника следвало да

бъдат платени общо 16765,82 лв.

Към датата на прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца били изплатени по банковата сметка общо 9120 евро с легова равностойност 17837,17 лв., т.е. за 1071,35 лв. служебен аванс ищецът не представил отчет и съответно следвало да възстанови на работодателя. □

Дължимите командировъчните пари били изплатени изцяло на ищеца по банков път.

Предявеният иск за неизплатени командировъчни пари бил неоснователен, поради изплащане на същите от страна на работодателя и като такъв, ответникът моли да бъде отхвърлен.

Претендира направените разноски по делото.

В съдебно заседание ищецът, редовно и своевременно призован – не се явява и не изпраща представител. Процесуалният му представител е депозирал становище по делото.

В съдебно заседание ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва исквете.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във връзка с чл. 12 ГПК, намира за установено следното:

Видно от представения по делото трудов договор № 00000055/27.09.2021 г. ответникът, в качеството на работодател е възложил, а ищецът, в качеството на работник е приел да изпълнява длъжността „Шофьор на товарен автомобил“ в ответното предприятие, като за изпълнение на трудовите му задължения е било уговорено основно трудово възнаграждение в размер на 800 лв. С допълнително споразумение №00000020/21.12.2021 г. трудовото възнаграждение на ищеца е било увеличено на 1200 лв. От представена декларация от 27.09.2021 г., се установява, че ищецът е дал съгласието си трудовото му възнаграждение и средствата за командировка да бъдат превеждани по банкова сметка IBAN ***** при *****.

Със заповед за командировка № 01 – ХСА /28.09.2021 г. ищецът е бил командирован с цел извършване на международни и вътреобщностни автомобилни превози на товари между територията на страните от

Европейски Съюз, по-конкретно транспортни превози между Белгия, Германия, Италия, Холандия, Франция, Люксембург, както и извършване на транзитни превози през Сърбия, Хърватска, Албания, когато се налага, за периода 28.09.2021 г. до 30.09.2021 г., като в заповедта е посочено, че на командирования се полагат командировъчни пари в размер на 54 евро на ден.

Със заповед за командировка № 02-ХСА/01.10.2021 г. ищецът е бил командирован с цел извършване на международни и вътреобщностни автомобилни превози на товари между територията на страните от Европейски Съюз, по-конкретно транспортни превози между Белгия, Германия, Италия, Холандия, Франция, Люксембург, както и извършването на транзитни превози през Сърбия, Хърватска, Албания, когато се налага, за периода 01.10.2021 г. до 31.10.2021 г., като в заповедта е посочено, че на командирования се полагат командировъчни пари в размер на 54 евро на ден.

Със заповед за командировка № 03-ХСА/30.10.2021 г., ищецът е бил командирован с цел извършването на международни и вътреобщностни автомобилни превози на товари между територията на страните от Европейски Съюз, по-конкретно транспортни превози между Белгия, Германия, Италия, Холандия, Франция, Люксембург, както и извършването на транзитни превози през Сърбия, Хърватска, Албания, когато се налага, за периода 01.11.2021 г. до 30.11.2021 г., като в заповедта е посочено, че на командирования се полагат командировъчни пари в размер на 54 евро на ден.

Със заповед за командировка № 04-ХСА/30.11.2021 г. ищецът е бил командирован с цел извършване на международни и вътреобщностни автомобилни превози на товари между територията на страните от Европейски Съюз, по-конкретно транспортни превози между Белгия, Германия, Италия, Холандия, Франция, Люксембург, както и извършването на транзитни превози през Сърбия, Хърватска, Албания, когато се налага, за периода 01.12.2021 г. до 18.12.2021 г., като в заповедта е посочено, че на командирования се полагат командировъчни пари в размер на 100 евро на ден.

Със заповед за командировка № 01-ХСА 2022/05.03.2022 г. ищецът е командирован с цел извършване на международни и вътреобщностни автомобилни превози на товари между територията на страните от

Европейски Съюз, по-конкретно транспортни превози между Белгия, Германия, Италия, Холандия, Франция, Люксембург, както и извършването на транзитни превози през Сърбия, Хърватска, Албания, когато се налага, за периода 06.03.2022 г. до 31.03.2022 г., като в заповедта е посочено, че на командирования се полагат командировъчни пари в размер на 60 евро на ден.

Със заповед за командировка № 02-ХСА 2022/31.03.2022 г. ищецът е командирован с цел извършване на международни и вътреобщностни автомобилни превози на товари между територията на страните от Европейски Съюз, по-конкретно транспортни превози между Белгия, Германия, Италия, Холандия, Франция, Люксембург, както и извършването на транзитни превози през Сърбия, Хърватска, Албания, когато се налага, за периода 01.04.2022 г. до 03.04.2022 г., като в заповедта е посочено, че на командирования се полагат командировъчни пари в размер на 60 евро на ден.

От представените по делото 7 броя потвърждения за плащане се установяват следните обстоятелства: На 04.11.2021 г., ответникът е наредил плащане по банкова сметка на ищеца на сумата в размер на 3120,00 евро, с основание: „rz komandirovacni”; На 21.11.2021 г., ответникът е наредил плащане по банкова сметка на ищеца на сумата в размер на 560,00 евро, с основание: „rz komandirovacni”; На 06.12.2021 г., ответникът е наредил плащане по банкова сметка на ищеца на сумата в размер на 710,00 евро, с основание: „rz komandirovacni”; На 16.12.2021 г., ответникът е наредил плащане по банкова сметка на ищеца на сумата в размер на 340,00 евро, с основание: „rz komandirovacni”; На 08.12.2021 г., ответникът е наредил плащане по банкова сметка на ищеца на сумата в размер на 2600,00 евро, с основание: „rz komandirovacni”; На 30.12.2021 г., ответникът е наредил плащане по банкова сметка на ищеца на сумата в размер на 100,00 евро, с основание: „rz komandirovacni”; На 14.01.2022 г., ответникът е наредил плащане по банкова сметка на ищеца в размер на 1690,00 евро, с основание: „rz komandirovacni”;

Видно от заповед № 00000052/01.04.2022 г. трудовото правоотношение между страните е било прекратено, считано от 04.04.2022г., на основание чл. 71, ал.1 КТ.

За изясняване на делото от фактическа страна е назначена съдебно – счетоводна експертиза. От заключението по същата, неоспорено от страните,

което съдът кредитира като пълно, ясно и съответно на писмените доказателства, се установява, че за месец март 2022 г. на ищеца е начислено трудово възнаграждение в нетен размер от 893,67 лв. и за един ден за месец април 2022 г. е начислено трудово възнаграждение в нетен размер от 49,31 лв., а сумите за командировка за м.март 2022г. и за един ден за м.април 2022г. са в общ размер на 1740 евро или 3403,14 лева. Вещото лице, след анализ на плащанията на работна заплата и командировъчни (общо платена сума 17837,17 лева), извършени от ответното дружество в общ паричен поток, по банков път, за целия период на работа на ищеца (дължими суми за трудови възнаграждения и командировъчни 16 854,03 лева), е дало заключение, че претендираните с исковата молба трудови възнаграждения и командировъчни пари са платени от работодателя на работника, като дори има надплатена сума от 983,14 лева. Вещото лице подробно в табличен вид е изчислило дължимите суми за трудови възнаграждения и командировъчни пари за всеки от отработените от ищеца месеци и съответно заплатените от работодателя суми по банков път.

При така установеното от фактическа страна, съдът, от правна страна, намира следното:

Съгласно чл. 128, т. 2 КТ работодателят е длъжен в установените срокове да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. По делото се установи по безспорен начин, че за претендирания период – м.03.2022 г. до 01.04.2022 г. (вкл.), страните са били в трудово правоотношение и ищецът е предоставил на ответното дружество дължимата, по силата на сключения между страните трудов договор, работна сила.

От приетите по делото писмени доказателства – потвърждения за плащане, както и от заключението на назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза, по безспорен начин се установи, че и ответникът е изпълнил задължението си по трудовото правоотношение, като е заплатил дължимите за горепосочения период трудови възнаграждения на ищеца (за месец март 2022 г. - 893,67 лв. и за един ден за месец април 2022 г. - 49,31 лв.) или общо сумата от 942,98 лв.

Предвид горното, предявените искове с правно основание чл. 128, т.2 КТ следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Съгласно чл.215, ал.1 КТ „При командироване по чл. 121, ал. 1 КТ

работникът или служителят има право да получи освен брутното си трудово възнаграждение, още и пътни, дневни и квартирни пари при условия и в размери, определени от Министерския съвет“. Съгласно чл. 31, ал.1 от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина персоналът на сухоземните транспортни средства получава командировъчни пари на ден за времето на изпълнение на международни рейсове съгласно индивидуалните ставки, определени в приложение № 3, в което приложение е установен размер за командировъчни пари на ден до 50 евро при единична езда и 45 евро при двойна езда, включително квартирни пари.

По делото не са спорни периодите на командировки на работника и че размерите на уговорените командировъчни пари са в съответствие с горепосочената Наредба, като видно от заключението на ССЕ дължимите командировъчни пари на ищеца за исковия период са 3403,14 лева и те също са изплатени от ответника на ищеца.

Предвид горното и исковете по чл. 215, ал. 1 КТ във връзка с чл. 31, ал.1 от Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Действително, съдът констатира, че последното извършено плащане от работодателя е с дата 14.01.2022г., но няма забрана в трудовото законодателство работниците да получават авансово суми за трудовите си възнаграждения и командировъчни пари. Още повече, че видно от основанията за плащане в преводните нареждания е отразено – работна заплата и командировъчни, без да е посочено за кой месец са. При това положение и предвид констатираното от вещото лице по ССЕ, че заплатените пари от работодателя на работника са достатъчни да погасят задължението му за заплащане на трудови възнаграждения и командировъчни пари за исковия период и тези плащания не се оспорват от ищеца, то е без значение, че са платени предварително. Ирелевантно е и възражението на процесуалния представител на ищеца, направено с депозираното по делото становище относно това, че в такъв случай в годишния финансов отчет на ответното дружество за 2021г. следвало да има отразено вземане на ответника към ищеца, защото това касае друга отговорност на ответника и е неотносимо към настоящия спор.

Относно разноските:

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените разноски за процесуално представителство в размер на 960,00 лева с включен ДДС, което адвокатско възнаграждение е в минимален размер съгласно чл. 7, ал.2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което неоснователно се явява възражението за прекомерност на насрещната страна.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от **Х. С. А.**, ЕГН: *********, с постоянен адрес: *********, **против „СТАР ИВЕСТ.БГ“ ЕООД**, ЕИК 201424484, със седалище и адрес на управление Област Стара Загора, Община Стара Загора, гр. Стара Загора, п. к. 6000, улица „Хаджи Димитър Асенов“ №2, вх. Б, ет. 3, ап.57, представлявано от управителя Б.М.Ф., **искове за заплащане на следните суми: сумата в размер на 942,98 лева**, представляваща сбор от начислените и неизплатени трудови възнаграждения в нетен размер за месец март 2022 година и 1 (един) ден през месец април 2022 година, и **сумата в размер на 4107,24 лева (левовата равностойност на 2100 евро)**, представляваща сбор от дължимите дневни и квартирни пари за извършената работа в страна от ЕС за периодите на командировки през месец март 2022 година и 1 (един) ден през месец април 2022 година, **ведно със законната лихва** върху главниците, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 20.03.2023 г. до окончателното им изплащане, **като неоснователни.**

ОСЪЖДА **Х. С. А.**, ЕГН: *********, с постоянен адрес: *********, **да заплати на „СТАР ИВЕСТ.БГ“ ЕООД**, ЕИК 201424484, със седалище и адрес на управление Област Стара Загора, Община Стара Загора, гр. Стара Загора, п. к. 6000, улица „Хаджи Димитър Асенов“ №2, вх. Б, ет. 3, ап.57, представлявано от управителя Б.М.Ф., **сумата в размер на 960,00 лева**, представляваща направените от дружеството разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред ОС – Стара Загора в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____